

"Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wierzca: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stałowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 121.

Piątek 24. Maja 1867.

Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 11go b. m. raczył najmiłosiej nadać złoty krzyż zasługi z koroną ks. Jakóbowi Ciepanowskiemu, proboszczowi przy gr. kat. cerkwi św. Barbary w Wiedniu w dowód uznania jego zasług przy niesieniu duchownej pomocy chorym i rannym wojownikom w roku zeszłym.

Następujące panie mianowane zostały damami pałacowymi Jej Cesarskiej Mości:

Stefania z hr. Wenkheim hr. Almasy, Katarzyna z hr. Kendefy hr. Andrassy, Gabryela z hr. Palfy hr. Andrassy, Agnieszka z hr. Esterhazy baronowa Banffy, Franciszka z hr. Hunyady hr. Bombelles, Marya z hr. Khevenhüller hr. Chotek, Agnieszka z Rosztich baron. Eötvös, Saralta z hr. Csaky hr. Hunyady, Klaryssa z hr. Kornis hr. Karolyi, Anna Marya z hr. Lamberg hr. Lamberg, Berta z Gyertyanffych de Bobda hr. Nako, Alwina z hr. Hildprandt Prandau hr. Pejacsewich, Marya z hr. Györy hr. Szaapary, Alexandra z hr. Sztaray-Szirmay hr. Szechenyi, Stefania z Janakovich-Prieberów hr. Wenkheim, Marya z hr. Kolowratów — krakowskich hr. Zay, Walerya z hr. Kolowratów — krakowskich hr. Zichy, Liwia z hr. Zichy hr. Zichy.

Część nieurzędowa.

Uroczyste otwarcie Rady państwa przez Jego c. k. Apost. Mość odbyło się, jakżeśmy już donieśli w wczorajszym telegramie, przedwczoraj o 12tej godzinie w południe w sali ceremonialnej c. k. burgu. O solennym tym akcie podają przedwczorajsze dzienniki wieczorne obszernie sprawozdania. Przeznaczone dla widzów trybuny po obu stronach sali napełnione były dłuższy czas przed rozpoczęciem uroczystości. W loży na lewo od tronu zajęli miejsce uwierzytelnieni przy cesarskim dworze reprezentanci mocarstw zagranicznych, między nimi Jego Eminencya nuncyusz papieżki, posłowie lord Bloomfield, książę Gramont, hr. Stackelberg, Haidar Effendi, ambasadorowie Prus, Włoch, Hiszpanii, Szwecyi, Danii, Belgii, Holandyi, Bawaryi, Wirtembergu itd. z swojemi żonami; w głębi trybuny znajdowali się inni członkowie ciała dyplomatycznego.

Członkowie obu Izb rady państwa zebrałi się w wielkiej sali wehodowej i weszli o godzinie 12tej do sali ceremonialnej, gdzie członkowie Izby wyższej z księciem Auerspergiem i z Ich Eminencyami kardynałami Rauscherem i ks. Schwarzenbergiem na czele stanęli po prawej ręce tronu, deputowani zaś pod przewodnictwem Dr. Giskry, p. Hopfen i Dr. Ziemiakowskiego po lewej, zostawiając wolnym środek sali.

Gdy o tem zawiadomiono Jego ces. król. Mość raczył cesarz udać się z pokoi w głębi gmachu do sali ceremonialnej. Salwa karabinowa, dana przez brygadę piechoty ustawioną na placu Burgu, oznajmiła ten moment; równocześnie dało się słyszeć bicie w dzwony, które trwało bez przerwy aż do końca uroczystości.

Pochód odbywał się w następującym porządku: najprzód Ich Exc. panowie ministrowie hr. Taffe, hr. Hecke, p. Komers i fml. br. John, dalej Jego Exc. prezydent ministrów hr. Beust. Następnie Ich ces. wysokośćce arecyksiężęta Zygmunt, Ernest, Leopold, Józef, Wilhelm, Albrecht, Ludwik - Wiktor, Karol - Ludwik.

Poprzedzony przez księcia Hohenlohe, jako zastępcę pierwszego ochmistrza dworu, z laską i Jego Exc. jenerała kawaleryi hr. Grünne, jako zastępcę c. k. pierwszego marszałka dworu, z mieczem, wstąpił Jego c. k. Mość do sali w stroju marszałkowskim, trzymając kapelusze w ręce i powitany został z największą czcią przez wszystkich; po obu stronach i tyłu asystowali Jego ces. król. Mości kapitanowie gwardyi: jen. kaw. ks. Schwarzenberg i jen. kaw.

hr. Haller, zastępca c. k. pierwszego szambelana hr. Fürstenberg i zastępca pierwszego jenerał-adjutanta jm. hr. Bellegarde.

Przybywszy do sali ustawili się panowie ministrowie po lewej stronie estrady tronowej, Arcyksiężęta zajęli miejsce na samej estradzie, zaś szarże dworu, kapitanowie gwardyi i jenerał adjutant na stopniach tronu i na estradzie. Jego c. k. Mość wstąpił następnie na estradę, usiadł na tronie i nakrywszy głowę raczył donośnym głosem odczytać mowę od tronu, którą wczorajszy nasz telegram w dosłownem przytoczył brzmieniu.

Po skończeniu tej uroczystej mowy, zagrzmiwały okrzyki z pośród członków rady państwa, którzy w czasie czytania utworzyli byli półkole przed tronem. Jego c. k. Mość powstał odkrył głowę i opuścił pośród okrzyków „wiwat!“ salę, żegnając zgromadzenie łaskawem skinieniem. Podczas tego ogłosili salwy karabinowe i armatnie, że monarcha ukończył uroczyste otwarcie rady państwa.

Członkowie Rady państwa (z wyjątkiem Polaków i Słoweńców) zgromadzili się dnia 21. b. m. w zamiarze postawienia programów i podzielenia się na stronnictwa. Zajmowano się przedewszystkiem kwestyą uregulowania stosunków konstytucyjnych, finansowych i ekonomicznych, nie powzięto jednak żadnej uchwały, i konferencyę odłożono do dnia następnego.

Profesor Herbst pierwszy wystąpił z dokładniejszym programem następującej treści:

1. Przywrócenie konstytucyi węgierskiej jest faktem dokonany i nienaruszalnym.

2. Wynikły z tego faktu rozdział stosunków finansowych i politycznych ma odbyć się z zastrzeżeniem praw i interesu krajów w radzie państwa reprezentowanych; w jaki sposób ma nastąpić to zastrzeżenie, a mianowicie czy przez deputacyę pierwszej wybrać się mające — to izba deputowanych weźmie pod rozwałę zaraz po wniesieniu oświadczeń rządowych.

3. Przedewszystkiem uzyskać należy zabezpieczenie prawa konstytucyjnego krajów reprezentowanych takimi gwarancyami, jakie posiada konstytucya węgierska, i osiągnąć tym sposobem podstawę niezbędnych reform we wszystkich zakresach życia państwowego.

Nie podlega wątpliwości, że wszyscy deputowani przyjeliby chętnie 2. i 3. punkt tego programu, gdyby nie punkt 1., któremu sprzeciwiało się wielu deputowanych, zwłaszcza Skene, Plener, Pratobera. Waser najsiłniej popierał Herbst, zdaje się więc, że deputowani styryjscy przyjmują jego program. Sądzą, że deputowani z górnej Austrii także połączą się z stronnictwem Herbst.

Z Berlina piszą, że pewna niewzmiankowana dotąd osobna deklaracya, którą członkowie londyńskiej konferencyi podpisali, oznaczająca — jak zapewniają — że artykuł traktatu orzekający zniesienie twierdzy luxemburskiej w skutek zneutralizowania wielkiego księstwa, nie narusza bynajmniej praw innych państw neutralnych, co do utrzymania a w razie potrzeby naprawiania swoich twierdz. Tem oświadczeniem mają być oczywiście zastrzeżone wyrażnie prawa Szwajcaryi i Belgii, wskazując, że Luxemburg zajmuje w tym względzie wyjątkowe miejsce. Oświadczenie się mocarstw za wcieleniem Limburga do królestwa holenderskiego, ma być na żądanie Holandyi w traktat wciągnięte. Reprezentant Holandyi p. Bentinck miał objawić na konferencyi to życzenie w imieniu rządu swego, a hr. Bernstorff nie przeciwstawił temu żadnej opozycyi.

Pogłoski jakoby Prusy żądały wynagrodzenia za Luxemburg zbija korespondent do „Ztg. f. N.“ jako nieuzasadnione. Miano jednakże rzeczywiście zastanawiać się nad tem, czyby nie należało utworzyć z miasta Trewir potężnej twierdzy lub przynajmniej warownego obozu.

Ministryalna gazeta pruska „Provinzial Correspondenz“ powiada:

„Zapewnionym więc jest znowu pokój, i o ile sąd ludzki ocenić zdoła, pokój rzetelny i trwały. Konferencya londyńska szczęśliwszą była od swych poprzedniczek: dała nam rozwiązanie luxemburskiej zawiłości takiej, na które wszystkie strony interesowane przystały. Zawarta umowa odpowiednią jest zapatrywaniu się Prus, poprzednio jeszcze w tej sprawie powiętemu. Skoro W. księstwo Luxemburskie przy domu Orańskim pozostaje, skoro oddanie onego w obce ręce jest zaniechane, znika więc przyczyna niepokoju, która szczególnie umysł w Niemczech zaprzętała. Ona to stała na zawadzie bezstronnemu widzeniu całej sprawy; ją też właśnie konferencya usunęła. A prócz tego za wyrzeczenie się swego prawa załogi mają Prusy najzupełniej starczące wynagrodzenie w neutralizacyi i poręczeniu neutralności spornego kraju: gdyż interes obrony, dla którego dotychczas twierdza Luxemburg służyła, w równej jest mierze zabezpieczony, skoro mamy pewność na rękojmi mocarstw wszystkich opartą, iż napaść na pruską granicę wzdłuż całego terytorium luxemburskiego jest wzbronioną. Pod takim warunkiem i zagwarantowaniem mogą Prusy twierdzę luxemburską jako szczególny punkt obronny opuścić.

Gdy zatem wojenny interes Prus w okolicznościach obecnych w całości został uszanowany, zachował się zarazem i węzeł, łączący ludność luxemburską z życiem i postępek Niemiec, to jest udział W. Księstwa w Związku celnym.

Prusy w nowym traktacie osiągnęły pod wszelkim względem to, czego dla zabezpieczenia własnego i Niemiec interesu miały powód i prawo żądać. Temci wyżej naród pruski i niemiecki ocenić to zechce, że tym sposobem niebezpieczeństwa z kwestyi luxemburskiej wyniknąć mogące, drogą bezbronnego rozjemstwa usunięte zostały.

Zachowanie się Francyi na londyńskiej konferencyi nowym jest dowodem umiarkowania i miłości pokoju, jakimi rząd Cesarski coraz to bardziej zaufanie i szacunek Europy dla siebie zyskuje. Jeżeli uzbrojenia i przygotowania wojenne Francyi przez czas jakiś nie zdawały się być w zgodności z jej spokojnem i uprzejmem zachowaniem się w ciągu układów, za to świeże rządu Cesarskiego postanowienia bardziej jeszcze pewność pokoju wzmogły. Okoliczności, wśród których przyjaźne między Francyą i Prusami porozumienie nastąpiło zawierają w sobie rękojmię obustronnej szczerzej w strzeżeniu pokoju woli. Polityka ta utwierdzi się jeszcze odwiedzinami, jakie zamierza złożyć u dworu Cesarza Napoleona nasz monarcha z okazji wystawy powszechnej paryskiej, a za nim i inni najpotężniejsi w Europie panujący.

Do powyższych uwag ministryalnego organu dodaje „Gazeta Krzyżowa:

Pośród efektownych nowin dnia dzisiejszego odznacza się wiadomość przez paryski „Etendard“ podana, jakoby na zaproszenie króla holenderskiego ma się zgromadzić komisya europejska w celu rozpoznania stosunków handlowych Luxemburga z Holandya. Jest to najpróżniejszy wymysł, mający na celu zaniepokojenie przemysłowców luxemburskich i przeszkodzenie im w interesach.

Drugą bajeczką jest wynaleziona przez angielską gazetę „Globe“ propozycya jakoby rządu angielskiego, do Francyi i Prus wystosowana, ażeby się rozbroiły.

Kwestya rozbrojenia europejskiego po załatwieniu sprawy luxemburskiej jest dzisiaj głównie na porządku dziennym. Berliński półurzędowy korespondent „Hamb. Börsenhalle“ niedowierza jednoznacznie doniesieniom dzienników, i sądzi, że rzeczywisci politycy i dyplomaci nie mogą zajmować się tą kwestyą, dla tej prostej przyczyny, ponieważ mężowie tacy nie lubią zajmować się przedmiotami niepożytecznymi i niewykonalnymi; sądzi, że tylko dok-

szece dokładnie oznaczona. Prócz werbników ochotniczych wykryto jeszcze inne szczegóły.

„Prov. Corr.“ pisze: Król pruski podpisał d. 20. b. m. dokument traktatu londyńskiego. Dokument został posłany do Londynu d. 21. maja. Dnia 23. b. m. nastąpi zapewne wymiana ratyfikacji między wszystkimi interesowanymi rządami. Dopiero wtedy traktat będzie ostatecznie zawarty.

Dziennik ten pisze dalej: Doniesienia o podróży Króla są przedwczesne. To tylko pewna, że Król zamierza udać się do Paryża w miesiącu czerwcem. Dopiero w przyszłym tygodniu termin podróży będzie ustanowiony. Być może, że podróż zostanie odłożona aż do zamknięcia sejmku i zielonych świąt. Król ma znajdować się dnia 5go i 6go czerwca na obchodzie jubileuszu pułku grenadyjskiego.

P. C. mówi o agitacjach w Hanowerze: Rząd w interesie kraju hanowerskiego stanowczo zapobiegnie rozpaczliwym wysileniom stronniectwa, które nie lęka się nawet zdrady kraju. Czas już, aby zdania osób pojedynczych ustąpiły interesowi publicznemu. Były król powinien rozważyć czy się ma poddać zasłużonemu losowi, czy utracić wszelkie względy osobiste. Królowa Marya, jeżeli chce dłużej korzystać z gościnności króla pruskiego, powinna poddać się formom i warunkom takiej gościnności.

Marsylia, 22. maja. Z Rzymu donoszą: Po ostatnim konsystorzu kardynałowie postanowili wyznaczyć kardynałowi Andrea czas do namysłu, po upływie którego

kardynał będzie skazany zaocznie na utratę prawa głosowania w świętem kolegium i w Konklawie. Zapewniają, że na drugim zgromadzeniu kardynałowie zgodzili się na proponowaną przez Włochy operację finansową jako konieczną i nieunikną.

Petersburg, 22. maja. Król grecki odjechał wczoraj na Berlin do Kopenhagi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 23. maja.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Wieczorem błyskawice, grzmoty i deszcz 3.1165.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. maja.

Hotel George: PP. S. hr. Dzieduszycki, z Kołomyi. — Wit. hr. Żeleński, z Brzeska. — Johan Bal, z Nowosiótek. — Hosz E., z Pukienicz. — Niezabitowski W., z Uhree. — Rozwadowski T., z Babiny.

Hotel europejski: L. hr. Olizar, z Szeptyc. — Papara L., z Sanoka. — Zaremba B., z Podola.

Hotel angielski: A. Bołoz Antoniewicz, z Skomoroch. — Łodyński S., z Nahorze. — Udrycki A., z Mostów wielkich. — Yunga A., z Miekiśza starego.

Hotel Langa: Hanko P., c. r. koleg. radca, z Połtaczy. Pod nr. 514 1/2: Duczyński J., z Zukowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. maja.

PP.: Jorkasz A., c. k. nadradca fin., do Czerniowiec. — Blaschke A., c. k. radca obw., do Sambora. — Amoretti Hen., c. r. radca, do Wiednia. — Stojowski S., c. k. rotm., do Rzeszowa. — Hlawaczek A., c. k. porucz., do Krakowa. — Rylski E., do Czarnołożca. — Romaszkan J., do Bazaru. — Sozański A., do Sambora. — Sozański L., do Kornalowiec. — Wartarsiewicz, A., do Surcikowa. — Tomacki A., do Wiednia. — Obermüller Draneck J., c. k. nadporucznik, do Stanisławowa.

THEATR.

Dziś (przed. polskie) „Noc i poranek“, dramat w 5 aktach a 8 oddziałach. Na dochód pp. Józefa i Heleny Szymańskich.

Jutro (przed. niem.) „Faust und Margarethe“, wielka opera w 5 aktach. Trzeci występ p. C. Schmidta.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 23. maja

Table with 4 columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. maja.

Dług publiczny.

Table with 3 columns: Dług publiczny, A. Państwa, B. Krajów koronnych. Rows for pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca 1865, pożyczka w srebrze 1864, pożyczka w srebrze z 1865, pożyczka w 27 latach po 5%, Metaliki po 5%, Przech. do wyl. z r. 1839 całe losy, Przech. do wyl. z r. 1839 piąta część losów, Przech. do wyl. z r. 1854, Przech. do wyl. z r. 1860 po 500 zł., Przech. do wyl. z r. 1860 po 100 zł., Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł., Renty Como po 42 lir. aust., Obligacje indemn. po 5% za 100 złr., Niższej Austrii, Czech.

Table with 2 columns: Węgier, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowiny, Galic. pożyczki głod. z r. 1865 po 7%.

2. Akcyje.

Table with 2 columns: Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż. austr. tow. eskont. po 500 zł., Banku anglo-austriackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%, Półn. kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr., Połud. kolei państw., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw., Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw., Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.), Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.

3. Listy zastawne.

Table with 2 columns: Banku narod. (przezn. do losowania po 5%), Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%, Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.

a. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with 2 columns: Kol. półn. po 100 zł. m. k., Kol. półn. po 100 zł. w. a., Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

5. Losy.

Table with 2 columns: Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., po 50 zł. w. a., Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.

Table with 2 columns: Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma, Palfiego, Clarego, St. Genois, Windischgrätz, Waldsteina, Keglevicha, Fundacya szpif. Arcyksięcia Rudolfa.

Weksl.

(Na 3 miesiące.)

Table with 2 columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 10 ft. szt., Paryż za 100 fr.

Kurs złota.

Table with 2 columns: Dukaty ces. men., delto. pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. maja.

Table with 3 columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcyje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukaty pojedynczy.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Ogłoszenie konkursu

(1)

Celem obsadzenia pięciu miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. wojskowych zakładach edukacyjnych

Nro. 4892. Według uwiadomienia z c. k. Namiestnictwa przesłanego, będzie z początkiem następnego roku naukowego 1867-68 pięć miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. wojskowych zakładach edukacyjnych do obsadzenia, a mianowicie trzy miejsca w wyższych zakładach, to jest jedno w wojskowej akademii a dwa w zakładach kadeckich, lub też możliwe wszystkie trzy w zakładach kadeckich, tudzież dwa miejsca w niższych zakładach wychowawczych lub kompaniach szkolnych.

Celem obsadzenia tych miejsc rozpisuje się niniejszem konkurs. Termin do ubiegania się wyznacza się do 30. czerwca 1867. Podania mają być wniesione do Wydziału krajowego. Prośby po upływie terminu wniesione nie znajdują uwzględnienia. Rodzice lub opiekunowie ubiegający się o nadanie miejsc funduszowych w rzeczonych zakładach, mają w prośbach swych wyrazić, ile kandydat ma rodzeństwa, tudzież czyli też ma już samoistne utrzymanie, lub jest w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego, lub stypendyum, nareszcie wykazać zasługi, jakie może ojciec, lub w ogólności rodzice kandydata dla rządu lub kraju położyli.

Warunki przyjęcia, rozporządzeniem Ministerstwa wojny z dnia 4. marca 1867 l. 2672 dla ubiegających się o umieszczenie w wojskowych zakładach naukowych postanowione, są następujące:

I. Do niższego domu wychowawczego do 1szej klasy, wiek między 7mym a 8mym rokiem, do wyższych klas wymaga się prócz wieku 9 do 10 lat także odpowiednia nauka elementarna, jednakże wystarczy ukończona z dobrym postępem 2ga klasa normalna nawet do przyjęcia do 4tej to jest ostatniej klasy niższego domu wychowawczego.

II. Do wyższego domu wychowawczego do 1szej klasy wiek między 11tym a 12tym rokiem i ukończenie 3ciej klasy normalnej. Starsi wiekiem mogą być do odpowiednio wyższych klas przyjęci, jeżeli ukończyli 4tą normalną, a względnie 1szą klasę szkół niższych realnych lub gimnazjalnych.

III. Do kompanij szkolnych, do których wyłącznie tylko na 1szy rok przyjętym być można, wiek całkowicie lub prawie całkowicie ukończonych lat 15, lub nie nadto przekroczonych lat 16, tudzież ukończenie 2giej klasy niższych szkół realnych lub gimnazjalnych.

Taka sama kwalifikacya pod względem nauk przygotowawczych, wymaga się do przyjęcia na 1szy rok istniejącego przy wyższym domu wychowawczym w Güns kursu praktycznego.

IV. Do zakładu kadetów do 1szej klasy, wiek między 11tym a 12tym rokiem i ukończenie z dobrym postępem przynajmniej 4tej klasy normalnej. Starsi aż do ukończonego 15go roku mogą być stosownie do wieku przyjęci do klas wyższych, t. j. do klasy drugiej, jeżeli ukończyli z dobrym postępem 1szą klasę gimnazjum lub szkoły realnej i znajdują się w wieku między 12tym a 13tym rokiem; do klasy 3ciej jeżeli mają dokładną znajomość algebry i ukończoną z dobrym postępem 2gą klasę gimnazjum lub szkoły realnej, tudzież wiek między 13tym a 14tym rokiem; nakoniec do klasy 4tej, jeżeli mają prócz dokładnej znajomości algebry także ukończoną z odpowiednim postępem 3cią klasę gimnazjum lub szkoły realnej i znajdują się w wieku między 14tym a 15tym rokiem.

V. Do akademii wojskowej (lecz tylko na 1szy rok) wymaga się prawie całkowicie skończonych lat 15, lub nie nadto przekroczonych lat 16 wieku, prócz tego ukończony 1szy rok wyższych szkół realnych lub gimnazjalnych, a przynajmniej ukończone z dobrym postępem wszystkie klasy szkół niższych realnych lub gimnazjalnych, — w szczególności zaś muszą kandydaci posiadać początki języka francuzkiego i dobrze umieć matematykę aż włącznie do trygonometrii w płaszczyźnie.

Na dokładne zachowanie warunków dotyczących wieku i wykształcenia ubiegających się, kładzie Ministerstwo szczególniejszy nacisk.

Do podań mają być dołączone: 1) metryka chrztu; 2) poświadczenie odbytej naturalnej lub szczepionej ospy; 3) świadectwo o zdrowiu kandydata, przez wojskowego lekarza wydane; 4) ostatnie świadectwo szkolne; 5) lista miary wzrostu kandydata; 6) zaświadczenie o stanie majątku, w którym ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa, tudzież i ta okoliczność, że takowy do przyzwolenia wychowania pomocy rządowej potrzebuje.

Aspiranci do zakładu kadetów i akademii wojskowej będą przy wstąpieniu na nowo przez lekarza co do stanu zdrowia badani i poddać się muszą egzaminowi, od którego rezultatu przyjęcie ostatecznie zawisłem będzie.

Miejsca te zostaną obsadzone z rozpoczęciem roku szkolnego 1867-68.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielk. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 17. maja 1867 r.

